

به هیچ وجه از کشورهای دیگر هیچ کمکی در راستای حداقل بهداشت و درمان نگرفتیم و همین را می دانم در حوزه های دیگر هم همین طور است؛ ولی ما فقط تخلیه بیمار داشتیم که آن بیمار را هم بدون هیچ گونه اقدامی فقط تخلیه کردیم که با پرواز به ایران برگردد

اساساً یک سفر دریایی با این مدت زمان با توجه به اینکه شما پزشک هم هستید، چه عوارضی می تواند برای یک فرد داشته باشد؟

رفتن به این سفر یک روحیه ایثارگری می خواهد. واقعاً همکاران ما که توانستند به این سفر تشریف ببرند و افتخار سفر به دور دنیا برای اولین بار در تاریخ دریانوردی ایران را داشته باشند، کار بزرگی کردند و روحیه خاص خودش را می طلبید. این را از چند وجه از بابت بحث پزشکی می شود بررسی کرد. مهم ترین موضوع، بحث مسائل روحی و روانی است. بالاخره فاصله افتادن این همه با محدودیتی که در دریا وجود دارد مخصوصاً دوری از خانواده، فرزند، مادر و پدر موردی نیست که به این راحتی کسی بتواند تحمل کند. بچه های نیروهای مسلح و پویژه ارتش و در رأس آنها نیروی دریایی ارتش که این مأموریت ها را از چندین و چند سال قبل شروع کردند و هر روز به تعداد آنها افزوده می شود، این روحیه را دارند به تاسی از فرمان حضرت آقا که ما باید همه دریاهای دنیا را فتح کنیم، این واقعاً در نیروی دریایی به منصفه ثابت کردن رسید.

از لحاظ روحی و روانی واقعاً بچه ها

سابقه قلبی از بیماری، دچار یک مشکل قلبی شد. بیماری خاصی به نام ولف پارکینسون وایت بسیار نادر داشت که به یک دفعه قلب یک نفر شروع به ضربان قلب بسیار شدید می کند. او نزدیک سواحل هندوستان این مشکل را پیدا کرد و بلافاصله تیم پزشکی ما وارد عمل شد و از آنجا با ما ارتباط تله مدیسینی داشتند. پزشکان فوق تخصص قلب ما در بیمارستان گلستان پشت سیستم آمدند و راهنمایی کردند و این عزیز ما نجات یافت. من شاهد بودم که ضربان قلب این فرد به ۲۵۰ ضربان در دقیقه رسیده بود؛ یعنی اگر مدت کوتاهی این ادامه پیدا می کرد قلب قطعاً از کار می افتاد. فکر کنید اول سفر هم بود و همه افراد چه روحیه بدی پیدا می کردند و آنجا بچه های ما این نفر را نجات دادند و با یک روش بسیار خطرناک و تخصصی که مریضی که هوشیار هست را شوک دادند. این یک روش علمی است. البته که مریض را می برند در اتاق عمل و در یک جای تخصصی و مجهز انجام می دهند ولی با توجه به راهنمایی هایی که شد، مریض را شوک دادند و قلب آرام شد و به حالت عادی برگشت و ایشان بعداً سر فرصت تخلیه شد و از هندوستان به ایران برگشتند و ایران درمان تکمیلی انجام شد و الان هم سر خدمت هست.

موردهای دیگری هم داشتیم. جراحی های سرپایی، مشکلات بیماری مختلفی که بالاخره حل و فصل می شد. یک مورد دیگری نایبایی چشم داشتیم. متأسفانه تقریباً در سواحل شیلی نزدیک امریکای جنوبی بود که یک همکارمان یک دفعه با سردرد شدید و سرگیجه مراجعه می کند و بستری می شود و روز بعدش احساس می کند که دو چشمش را از دست داده و تار می بیند. بچه ها دوباره وارد می شوند و با کورتون درمانی موفق شدند یک چشمش را کاملاً برگردانند و یک چشمش همچنان مشکل داشت که ایشان را هم در شیلی با مشکلات فراوان و زحماتی که هیأت رئیسه و عزیزان در معاونت اطلاعات کشیدند، توانستیم تخلیه کنیم و به ایران برگردانیم تا ادامه درمانش را در ایران پی بگیریم. ایشان هم یک بیماری عصبی داشته و مثل ام اس و... که همان جا اولین بار بروز کرده بود.

بجز این هم شاهکار بچه های ما دو عمل جراحی بود که در سواحل امریکای جنوبی به دور از هرگونه نیازمندی به ساحل توانستند انجام دهند. یک عمل آپاندیس روی یکی از عزیزان بود که الان هم در مأموریت حضور دارد و هیچ مشکلی ندارد. یک عمل شکستگی استخوان بینی بود که تروما ضربه خورده بود و شکسته بود و همان جا عملش کردند و شکستگی بینی را اصلاح کردند و بیماری ها و درمان های دیگر، آسیب دیدگی هایی که بچه های موتورخانه داشتند و سوختگی داشتند. همه اینها را آنجا خودشان جمع و جور و درمان کردند.

تحت فشار قرار می گیرند و علتش هم محدودیت هایی است که در تماس دارند، مشکلاتی است که در خانواده هایشان گاهی اوقات به وجود می آید و به این عزیزان منعکس می شود. ما همکاری داشتیم که فرزندش را از دست داد، همکاری داشتیم که پدر یا مادرش را از دست داد و تحمل اینها در آن فضا به این راحتی نیست و تیم پزشکی ما هم آنجا در کنار سامانه فرماندهی ناوگروه وظیفه دارد که به این عزیزان کمک کنند که این مسائل را بهتر تحمل کنند.

در کنار آن، مسائل دیگری هم مثل همین کارهای پزشکی و درمانی که گاهی وقت ها برای عزیزان ممکن است پیش بیاید. بالاخره محدودیت هایی وجود دارد و ممکن است این شخص را تا آخر عمر حتی دچار مشکلاتی بکنند ولی روحیه شهادت طلبی و ایثارگری بچه های ما طوری است که اینها را به هیچ وجه در اولویت قرار نمی دهند و مهم تر از همه اینکه به مأموریت شان و وظایفی که در آن ناو و ناوگروه برعهده آنها گذاشته شده، فکر می کنند.

به بحث توانایی تخصصی تیم پزشکی که اعزام شده بود به این ناوگروه اشاره کنید. در مقایسه با سایر ناوگروه هایی که کشورهای دیگر هم اعزام می کنند، چه میزان تخصص را شاهد بودیم؟

به شخصه در یکی از دوره های یکی از ارتش های خارج از کشور شاهد بودم که این افراد هم ناوگروه هایی می فرستادند ولی این را مقایسه کنیم با محدودیت هایی که کشور ما دارد. در اوج تحریم، بچه های ما خودساخته همه کارها را صفر تا صد خودشان انجام دادند و توانستند این مأموریت عظیم را انجام بدهند، ولی کشورهایی که من دوره دیدم، همه امکاناتش را از کشورهای دیگر خریده بودند و کاملاً وارداتی و وابسته بودند و با این امکانات دور دنیا یا مأموریت آفریقا می رفتند و به همین هم کلی فخر فروشی می کردند که ما سفرهای دو ماهه داریم. اینکه بچه های ما با دو ناو کاملاً ایرانی ساخت خود کشور بتوانند این کار را انجام دهند خیلی ارزشمند است و این ارزشش را چندین و چند و شاید صدها برابر می کند. تیم پزشکی ما در این یگان هم کاملاً تخصصی و پای کار از همه تخصص ها هستند و هرگونه مشکلی در این ایام پیش آمد، واقعاً توانستند جمع و جور کنند.

مثالی که عرض کردم نجات آن بیمار قلبی موردی بود که به این راحتی نمی شد تصور کرد چون این کار حتی در بیمارستان گلستان ما انجام نمی شود. باور کنید پزشک فوق تخصص ما که در بیمارستان گلستان پشت سیستم داشت مشاوره می داد، می گفت که این کار فقط در مرکز قلب تهران و در شهید رجایی تهران انجام می شود که یک مریضی را که هوشیار است شوک بدهند. من خاطرم است فرمانده محترم ناوگروه همان موقع با بنده تماس گرفت و گفت آقای دکتر این مریض الان نشسته و دکتر می گوید من می خواهم

شوک بدهم و بیهوش کنم. مگر می شود مریض هوشیار باشد و شوک بدهید؟ گفتم مسلماً آنها وارد هستند و بگذارید کارشان را انجام دهند و خدا را شکر نتیجه بخش بود. در مسائل پزشکی از ظرفیت کشورهای دیگر که مجاور بودند استفاده شد؟

داشتن یک اتاق عمل و اینکه یک نفر را زیر تیغ ببرید و جراحی کنید، در درجه اول نیاز به خون دارد. شما هیچ جراحی را نمی توانید پیدا کنید که مریض را جراحی کند و ذخیره خون در کنارش نباشد. چون ممکن است هر لحظه رگی پاره شود و مشکلی پیش بیاید و بخواهد از طریق آن خون به مریض تزریق کند و بیمار را نجات دهد.

ما خیلی روی این قضیه فکر کردیم که چطور می توانیم این کار را انجام دهیم. ذخیره های خون و کیسه های خون بیشتر از یک ماه عمر ندارند و شما حتی در فریزر هم نگه دارید، یک ماه ماندگاری دارد. آن موقع ما با همکاری بسیار خوب سازمان انتقال خون خود کشورمان، توانستیم کارهایی بکنیم که الان برای اولین بار در کشور انجام شده و شاید جزو سه چهار کشور اول دنیا هستیم که این تکنولوژی را داریم. ما در ناوگروه ۸۶ و کد ۳۶۰ مان یک بیمارستان کامل داریم و در کنار آن یک سازمان انتقال خون هم داریم. دستگاه های انتقال خون را به آنجا منتقل کردیم و خودمان می توانیم خون

در اوج تحریم، بچه های ما خودساخته همه کارها را صفر تا صد خودشان انجام دادند و توانستند این مأموریت عظیم را انجام بدهند، ولی کشورهایی که من دوره دیدم، همه امکاناتش را از کشورهای دیگر خریده بودند و کاملاً وارداتی و وابسته بودند و با این امکانات دور دنیا یا مأموریت آفریقا می رفتند و به همین هم کلی فخر فروشی می کردند که ما سفرهای دو ماهه داریم. اینکه بچه های ما با دو ناو کاملاً ایرانی ساخت خود کشور بتوانند این کار را انجام دهند خیلی ارزشمند است و این ارزشش را چندین و چند و شاید صدها برابر می کند. تیم پزشکی ما در این یگان هم کاملاً تخصصی و پای کار از همه تخصص ها هستند و هرگونه مشکلی در این ایام پیش آمد، واقعاً توانستند جمع و جور کنند.

تولید کنیم. از یکی از پرسنل می گیریم و در دستگاه فرآوری می کنیم و به مریض تزریق می کنیم.

این مستلزم این است که همه گروه های خونی در سید خونی مجموعه باشند.

دقیقاً همین طور است. عرض می کنم کار ویژه ای انجام شده بود و کد خونی شان و گروه خونی همه اعضایی که در این ناوگروه هستند را قبل از اعزام مشخص کردیم.

یعنی یکی از معیارهای پایش این بود که در سید گروه خونی ناوگروه همه گروه های خونی باشند؟

بله آن هم نه براساس اعلام خود افراد. ما دوستان سازمان انتقال خون را از استان هرمزگان و بندرعباس به داخل ناو منتقل کردیم که از همه نمونه خون گرفتند و مشخص کردند هر کسی گروه خونی اش چیست و به چه کسانی می تواند خون بدهد. کمالینکه در مریض آپاندیس و... خون استفاده شده از این طریق فرآوری و تهیه شده است که حتی ما این امکان را داریم که از این به بعد با این ناو که به مأموریت های دوردست و دور دنیا سفر می کنند به کشورهای محروم و آنهایی که به قول معروف از قبل برنامهریزی شده باشد، از طریق این سامانه درمانی امدادرسانی کنیم. این یک امتیاز ویژه است.

به هیچ وجه از کشورهای دیگر هیچ کمکی در راستای حداقل بهداشت و درمان نگرفتیم و همین را می دانم در حوزه های دیگر هم همین طور است؛ ولی ما فقط تخلیه بیمار داشتیم که آن بیمار را هم بدون هیچ گونه اقدامی فقط تخلیه کردیم که با پرواز به ایران برگردد؛ ولی اینکه کمکی از دوستان بگیرییم، حتی در اعمال جراحی به هیچ وجه این طور نبوده. قبلاً این مشکل را داشتیم که ناوگروه مان اگر مریضی داشت، مجبور بودیم در یکی از کشورها تخلیه کنیم که درمان و جراحی شود و با مکافات بسیار زیادی به ایران منتقل کنیم؛ ولی الان این دو مریضی هم که به ایران انتقال پیدا کردند، با پای خودشان و به تنهایی آمدند و حتی همراه هم نداشتند و این طور نبوده که حتی پرستاری با آنها بیاید.

اگر در حوزه بهداشت و درمان ناوگروه و اقداماتی که انجام شده نکته ای هست بفرمایید.

سامانه بهداشت و درمان واقعاً مفتخر به این است که در کنار سایر عزیزان در این ناوگروه حضور دارد. افتخار بزرگی برای همکاران من بوده و من مدیون تلاش همه این عزیزان هستم. ۱۴ نفری که در این مأموریت حضور داشتند، به صورت شبانه روزی زحمت کشیدند و تلاش کردند که خدا را شکر مشکلات آنچنانی پیش نیاید. ان شاء الله با افتخار این مأموریت ها ادامه پیدا کند و ما بتوانیم فتح های بیشتر از این را انجام داده باشیم و به همه دنیا ثابت کنیم که ما با وجود تحریم های استکبار جهانی و با وجود محدودیت هایی که برای ما ایجاد شده، با عقب نمی کشیم و ان شاء الله همان طوری که بیخ گوش استکبار جهانی همه کارمان را خودمان انجام دادیم و جراحی کردیم و بیمارمان به سلامت به مأموریتش ادامه داد، در همه حوزه ها همین طور خواهد بود و آرزوی توفیق داریم برای همه عزیزان بهداشت و درمانی که برای انجام هر چه بهتر این مأموریت زحمت کشیدند و مدیون شان هستیم.

حدود ۱۰۰ متر فضا به بهداشت و درمان اختصاص دادند که در این فضا ما همه تجهیزات لازم برای یک بیمارستان ناو را در نظر گرفتیم. تجهیزات اعم از آزمایشگاه، اتاق عمل، تخت ویژه آی سی یو، اورژانس، داروخانه، دندانپزشکی و همه اینها را در این پکیج به صورت ویژه دیدیم که عزیزان بتوانند به مأموریت اعزام شوند

